

Posudek na bakalářskou práci Veroniky Mihálikové “The Philosophical Conception of Architecture with Reference to Simon Mawer’s *The Glass Room*”

Bakalářská práce Veroniky Mihálikové se zabývá tématem architektury a filozofie architektury tak, jak je zpracováno v doposud nejúspěšnějším románu současného britského spisovatele Simona Mawera *The Glass Room* (2009). Téma je to velmi zajímavé, neboť Mawer se ve svém románu inspiroval architekturou, stavbou a následným osudem brněnské vily Tugendhat, jedné z nejvýznamnějších staveb evropské meziválečné modernistické architektury. Tato vila, a především její slavný skleněný pokoj, se pak v tomto románu stávají něčím mnohem víc než pouze prostředím či materiálním objektem – jsou účastníkem děje, hlavním hrdinou, metaforou, filozofickým konceptem i abstrakcí. Proto považuji volbu daného tématu za dobrou příležitost pro autorku k demonstraci její schopnosti analytické a interpretační práce s takto neobvyklým textem.

Jak již bylo zmíněno, ambicí práce je se zabývat koncepcí architektury a jejími rolemi v daném románu. Jaké překvapení pro čtenáře, když v teoretické části nalezne pouhé dva odstavce týkající se architektury vily Tugendhat, a pouze jeden odstavec zabývající se filozofií architektury a modernistickou architekturou specificky. Nezbyvá se než zeptat, proč v této části práce není detailněji teoreticky rozebráno to, co má být později nosným tématem části praktické... Největší předností praktické části je její struktura a rozdělení do velmi zajímavě znějících kapitol. Bohužel, tento příslib je opět naplněn pouze zpolo, a to u všech kapitol snad jen s výjimkou „The Glass Room and Time“: je uvedeno téma, často i s pomocí vhodně zvoleného sekundárního zdroje, pak je velmi povšechně a nekonkrétně okomentováno vzhledem k danému románu a následuje závěr. Smyslem této části však není obecný popis díla občas hraničící s recenzí, ale jeho analýza prostřednictvím metody „close reading“, tedy jednotlivá témata a motivy by měly být ilustrovány na konkrétních ukázkách z textu románu, které by dokumentovaly nejen autorčinu obeznámenost s románem, ale také její schopnost propojit teoretické koncepty s konkrétním textem. Jednotlivé podkapitoly tak působí dojmem jakési „nedořečenosti“. Stejný dojem pak nevyhnutelně dělá i závěr práce, který je opět velmi obecný, místo aby shrnul ono konkrétní propojení tématu architektury s textem Mawerova románu.

Práce má ale i dobré stránky – je psaná velmi dobrým a čtivým jazykem s minimem gramatických a jazykových chyb, autorka také pracovala se širokou škálou zajímavých sekundárních zdrojů, které se jí většinou úspěšně podařilo citovat v jejím textu (ačkoliv některá uvození citací působí poněkud mechanicky).

Proto se domnívám, že bakalářská práce Veroniky Mihálikové je zajímavým a dobře strukturovaným pokusem o zpracování zvoleného tématu. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře až dobře** v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze 25.5. 2012

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
vedoucí práce